

Zamyslenia po týždeň po Nedeli po Vstúpení 13. mája 2018

Sobota 19. mája 2018

Piesne: ES č. 497, 223

Text: Ef 6, 18 – 24

„18V každom čase všetkých modlitieb a prosieb modlievajte sa v duchu; dbajte pritom vytrvalo a proste za všetkých svätých 19aj za mňa, aby mi bola daná reč, keď otvorím ústa, zvestovať zjavne tajomstvo evanjelia, 20pre ktoré som poslom v putách, aby som ho otvorene hlásal, ako mi aj treba hovoriť. 21Ale aby ste aj vy vedeli, čo je so mnou, čo robím, všetko vám oznámi milovaný brat a verný pomocník v Pánovi Tychikos; 22práve na to posielam ho k vám, aby ste sa dozvedeli o nás, a aby vám potešil srdcia. 23Pokoj bratom a láska s vierou od Boha Otca a Pána Ježiša Krista. 24Milosť so všetkými, ktorí nehynúcou láskou milujú nášho Pána Ježiša Krista. [Amen.]“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes čítame posledné verše Listu Efezským. Sú ako čerešnička na krásnej a chutnej torte celého brilantného a duchovne excelentného Pavlovho listu. Vo verši 24 sú slová, ktoré sú mi osobne veľmi blízke. Už roky ich totiž používam ako slová požehnaní z kazateľne. V Efeze boli aj takí, ktorí nehynúcou láskou – celým srdcom milovali Pána. Ich láska, ako „spätná väzba“ bola dielom Ducha Svätého. Kresťania v Efeze sú mu veľmi blízki. Myslí na nich vo väzení. Milosť s vami – efezskí. Milosť Pána Ježiša Krista so všetkými kresťanmi – to je najposlednejší verš v Biblii (Zjav 22, 21). Určite to nie je náhoda! Milosť. Centrálné slovo Písma. Nám je také blízke učenie o ospravedlnení z milosti Božej. Počas roku 2017 sme si to tak často pripomínali v našich seniorátoch v hlavnej téme: „Oslobodení Božou milosťou.“ Milosť stojí na začiatku všetkého veľkého. Ňou všetko vrcholí! Milosť s nami všetkými teraz i potom. „Všetko je milosť Božia, to ostatné je len pechorenie sa,“ s obľubou hovorieval náš prvý zborový dozorca S. Búl'ovský. Podľa Luthera sme všetci žobrákmi Božej milosti. Veľmi ma oslovil jeho citát: „Boh je ako rozpálená pec plná lásky.“ Ak plná lásky, tak aj plná milosti. Lenže moderný človek o ňu nejaví nejaký mimoriadny záujem. Stráca sa jej akútna potreba. Kde je pýcha a povýšenectvo, rapídne klesá odkázanosť na ňu. A aj v cirkvi badať, ako ňou pohrdame. „Milosť je všetko – za nič,“ povedal Lehman Strauss profesor Starej zmluvy v USA. Rozumieme tomu slovu ešte v cirkvi? Odkaz „milosti“ nám všetkým, ktorí si radi robíme schodíky do neba, je v tom, že z nej možno aj vypadnúť (G 5, 4). Anton Srholec bol pravým opakom! Vedel o nej priam básniť. Jeden výrok hovorí za všetky: „Kresťan bez

milosti je ako katedrála bez Boha či auto bez benzínu.“ Tento človek mal veľmi blízko k životu v milosti. Bola hnacou silou, benzínom jeho života. A preto mal vždy úsmev na tvári. A prečo sa stráca z tváre nám? Mark Twain humorne povedal: „Do neba sa ide vďaka milosti. Keby sa tam išlo podľa zásluh, dostal by sa tam tvoj pes a nie ty.“ Amen.

Modlitba:

Chválime Ťa, Otče náš nebeský, že si požehnaným Bohom a Otcom Pána Ježiša Krista. Skrze Neho si sa stal Otcom všetkým nám a omilostil si nás skrze svojho milovaného Syna. Skláňame kolená pred Tebou, ďakujeme za Tvoju mnohú milosť, že sme sme mohli patriť do Tvojej duchovnej rodiny. Daj nám svojho Ducha Svätého, aby sme sa aj dnes mohli obliecť do Tvojej výbroje a byť Tvojimi bojovníkmi. Ďakujeme za Tvoje uistenie, že Tvoja milosť zostáva pri tých, ktorí nehynúcou láskou milujú Tvojho Syna Ježiša Krista. Amen. (Podľa slov Listu Efezským)

Mgr. Pavel Kušnir, zborový farár v CZ ECAV Vysoké Tatry